

ապական փորձէ իսկ իր յանձնարարէն կենցեցին, Տիար Աւետիսի ըմբռնումով խաղճութիւնն մը, բայց առեւտրական ըմբռնումով, վաճառականութեան ըմբռնումով մարդկութիւնն մը, բանգիր-տութիւնն մը ըսած կ'ըլլայ, եթէ կա-ռելի է այսպէս բացատրել: Բայց Տիար Աւետիսը կը զօլէ թէ Մանգոլսկէն այս կարգի առեւտրական խարդախութիւն-ները կը քաջախիճ եղեր, մինչդեռ մենք պարզապէս իրողութիւն մը հաս-տատան ենք: Անս այս է իրեն ըմբռնե-լու կարողութիւնը:

Եւ փորձի, որ քան միայ ըմբռնու-մը կան, առեւտրական հրապարակի վրայ տիրող սկզբունքներու մասին: Օրինակի համար, գինեգործ մը չորս տե-սան գինի ունի, զանազան գինեղան, կ'ուզէ անոնցմէ խառնուրդ մը պատ-րաստել, և միջին գին մը որոյնը, աւե-ղի դիրքաւ ձեռնէ հասկ կարենալու համար, եթէ Տիար Աւետիսին հար-ցնեն, այս մարդուն բրածը խորաց-խութիւնն մին է, չէ՞ մի որ լաւն ու գէշը իրարու խառնել է ու կը ծախէ, բայց մարդուն ըրածը պարզապէս ալ-լիսով մըն է, զոր գործընթակում մէջ ալ կը տոյգեցնեն «խառնուրդի կանոն» անուամբ, Գանի մը տեսակ թէյեր ի-րար խառնել ու ծախելը, Տիար Աւե-տիսի ըմբռնումով, խաղճութիւն մըն է, բայց թէյալվածատին ըմբռնումով, առեւտրական պարզ ու սովորական գործողութիւնն մըն է: Հասցին այսինքն պատրաստան գինը 40 փր. է, փուռէն գտնելի համար իսկ 45 փր. է, տունէն հանձնելի համար, այսինքն 5 փրանց հանգրաւելին իրաւունքն է: Բայց այ-սոր տունէն հաց բաշխողներն կը որ 40 փր-ի կը բաշխեն, ասանք ինչ, կ'ընեն, ձրէ՛ կ'այլախառն, անշուշտ ոչ, բայց հարկաւ չա՞ծ մը գտնել են, կամ ա՛ն է որ 1—2 փրով կը շատանան, կամ ա՛ն է որ իրենց համար մասնաւո-րաբար փուռ մը, բերան մը ցալ պատ-րաստել կուտան փառայանին, ուրիշ հաց բաշխողներու դէմ դիրքաւ դնել կարենալու համար: Ասանց ըրածը ինչ է:

Այլ առակ տուա՞նք.— Երբ այս առեւտու թուրք մասվաճառէն միս առ-նելու վրայ են, յոյն մասվաճառ մը եկած, և բոլոր քաղաքի յայտարարու-նքով անոնքը սակարկելու ու գնելու, Հե-տաքը կը եղայ համարելու թէ ինչ պիտի բնէր, ինչ կը կարծէք, իրիւս գրվել-երէ պիտի ծախէր մարդը ու զե-րաւ պիտի շախէր, որովհետեւ 51/2 փ-ա-ռածը 7 դր է շատ գերաւ ձեռքէ պիտի բնէր, 71/2 դր է զուտ գրվել-երէ ծախող մասվաճառին դէմ ալ մը-րկելով: Այս մարդուն ըրածը ինչ է, եթէ զուտ քաղաքի ծախէր, օխայէն պարզապէս 20 փր. պիտի շախէր, բայց հիւս 11/2 կը շախէր, կը մքրի ալ: Թերեւս այս յոյն մասվաճառ ալ բայց ինչ է ու ինչ:

Իր անմեղք պատուաւոր վաճառա-կան մը կամ սեղանաւոր մը, որ գործի տապալկէն մէջ յառա՛ գտար է: Մեր խորհրդաւոր պիտի կարծէ թէ այդ վա-ճառականը իր բիրտան ուղղամտու-թեան ճանքէն միայն զայն է, երբեք 88 ամբողջ յայտնով կուտը 100 ան-դիմացին տեղը չէ ծախել, կամ տու-գինան 75 չէ, արդի ֆար 92 չէ ծո-ղին տեղը չէ քշեր, կամ խաղալան ու գերմանական ապրանք մը սեղանալա-նին կամ ֆրանսականին տեղը չէ քշեր: Երբեք այդ մեծ սեղանալանը, տոկոսի ուղղամտական սակէն վեր անկող առեւ-տրական թուրքին չէ գնելը, վաչ-խառնութիւն չէ բերել, մինչդեռ հիմակ հրապարակին վրայ բանակը կործան այս է: 9/16, 1 1/2, և 1 1/2 սակով առեւ-տրական թուրքին գնելով, և անան սակով աւելի մեծ դրամատուններու ծախելը, դրամ չախելը ինչպէս կ'ըրապիտի արդեօք: Խորագրէն անակոթեան մը կամ ոճապարհի մը պայապանութիւնն տառնանող փաստաբանն ինչ կ'ընէ արդեօք:

Իր արհեստին բերմունքին ի գործի կը դնէ եթէ ոչ անիրաւութեան մը ջատագով կը կանգնի: Երբ իսկ Հի-ւանդանցի Հոգաբարձութեան խմբակը զատուած ու ուղղամտութեան դատ տուող փաստաբանին եթէ առաջինը խորագրի անանութեան մը դատին պայապանութիւնը մեծակ գտնարի մը իրիտարէն, արդեօք վարկեան մը կը վարանի՞ այդ դատն ստանանը, պար-զապէս այն մտածանով որ գործուած

անիրաւութեան մը դատը պիտի պաշտ-պանէ: Մարդը երբեք խնձհարութիւն պիտի չունենայ, հաստատագրէ, մանա-ւանդ եթէ մեծակ գտնար մը ձեռք անցնելու հնարաւորութիւնը չկողմնա-ւորէ: Երբ քանք չէ՞ միջին այս կամ արն մասնաւոր վարժարանին անօրէնին բրածը: Մարդը ուսմանց ծրագիր մը պատրաստած է, որ իր կարծիքով աչ-խարհի ամենէն ընտիր դրագիրն է, ա՛լ անկէ վեր չի կրնար ըլլալ, եթէ կը դուռ ալ բնէ, գրուել չի ցախի: Բայց եկու անս որ գործնականին մէջ թուր-քովին տարբեր է. իր ծրագիրը գոր-ծողութեան համար չի բաւեր իր ինքն-կան միջոցը, ինչ է այս մարդուն ալ ըրածը: Ուղղամտութիւն է անշուշտ, տիրացունք ըմբռնումով, իսկ մեր առ-եւտրականներու ըմբռնումով՝ առ-եւտրական ծրագրութիւնն մըն է պարզապէս, ու՛րիշով մըն է:

Անս մենք պարզապէս իրողութիւն-ներ կը հաստատենք, առեւտրական, դրական իրողութիւններ, որք գերաւ ու հաստատուն թէ առեւտրական գոր-ծանութիւնները տարբեր սկզբունք-ներով կը վարեն:

Երբն կը կրկնենք.— «Կոչկալարն ցկոյիկն և տիրացուն ցշապիկն»

ԱՐԵՎԵՐԱԿԱՆ ՕՐԵՆԴԱՐՈՒԹԻՒՆ

Թէ ԻՆՊԵՐԱ ԿԵ ՊԱՅՐԱՍՏՈՒԻ ՔՈՆՔՐՈՒՄԸ

Միանկութեան գործողութիւններ կ'աւարտին երկու կերպով. մէկ մը մնանք և իր անեկիւքողութեան միջև համաձայնութիւն գոյացուցելով և մէկ մըն ալ մնանք պատրաստ տարանքը պահանջատէրներուն միջև բաժանու-լով: Առաջինին կ'ըսեն խօսքացող, իսկ երկրորդին՝ խեղճ:

Միանկին պատրաստ արարածը զե-րաւեւ գործողութիւնն ո՛ր մնանք և ոչ անոր անեկիւքողութեան օգտաւ իր չէ: Ստոր համար ամենէն առաջ խեղճութեան պատրաստութեան կը ձեռնարկուի և երբ համաձայնութիւն չգոյանայ, այն ատեն միայն խեղճը կ'ըլլայ:

Ժիւժ քովերը լազրիներու միջո-ցաւ կը ծանուցանէ խեղճութեան ժո-ղովին ո՛ր տեղ, ո՛ր օր և ո՛ր ժա-ման կատարուի: Երբ օրը անեկիւք-ւորները անձամբ կամ իրենց կողմէ ֆո-խանքով դրվելով կը գտնուին և թէ մնանք իր անեկիւքողութեան և երաշ-խատութեան տակ առնուած է, պար-տաւոր է անձամբ զայ, որովհետեւ խեղճութեան թէ՛ մնանք և թէ՛ պա-հանջատէրներուն շահերը պահպանելու նպատակով կը պատրաստուի և այս մասին մեծամասնութեան ծախք կը փնտռուի: Եթէ պահանջատէրները մէկը հրաւերին չպատասխանէ, խորհրդ յայտնելու իր իրաւունքը կը կորսնցնէ և մեծամասնութեան ծախքին կը համա-կերպի: Ասոր համար, ժողովի չգալուն-քան մը շատուի: Բայց անանին համար այսպէս չէ, եթէ չգայ, կամ ծիծի կ'ըն-թարկուի, և զատարանը կրնայ խոր-դան մնան ինքնուր զայն: Բայց եթէ անանը պատահա մը ունենայ ժողովի չգալու, և եթէ այդ պատահող ժիւժ քովերին կողմէ լաւատու երեւայ, այն ատեն անանը կրնայ իր կողմէ փո-խանքով մը դրվել:

Խեղճութեան ժողովին կը նախա-գահէ ժիւժ քովերը և անեկիւքողը անոր կը ներկայացնեն անեկիւքողը մը, որուն մէջ ցոյց կը տրուի պատրաստ արարանքին ըմբռնութիւնը և իրենց կողմէ եղած կարգադրութիւնները:

Այս անեկիւքող ժողովին մէջ հա-պարկաւ կը կարգադրուի և անանին կողմէ պէտք եղած քաջատրութիւնները կը տրուին: Յետոյ խորհրդակցութիւն կը կատար-ի և այս մասին արտաժ ու-րույնը բոլոր սովորութեան ստորագրել կը տրուի բոլոր ներկաներուն:

ՆՇԱՆ ԶԵՄԵԼԻՔԱՆԱ Փաստաբան

ՄԱՆԻԿԱՐԴՈՒՄՅԻ ԶԻՊԱՐԱԿԸ

ԲԱՍՏԱԿԸ ԲԱՆԴՈՒՆՑՈՒՆԵՐ

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

բակէ բանդօնը, որ տպածով չէ հիւսուած, և, և զանազան գոյներ ունի, գլխաւորապէս կապտորակ, մոխ-րագոյն և չափափակ 10 տարիէ ի վեր կուգայ Ռուսիոյ Լոյ թաղաքէն, որուն երեք առաջնակարգ գործարանները ներկայացուցի ունին հոս:

Այս ապրանքը երկու լայնութիւն ունի, 60 և 120 սմ-ով: Պոլսի մէջ քաղաքի Լոյ թաղաքէն, որուն երեք առաջնակարգ գործարանները ներկայացուցի ունին հոս:

Այս ապրանքը երկու լայնութիւն ունի, 60 և 120 սմ-ով: Պոլսի մէջ քաղաքի Լոյ թաղաքէն, որուն երեք առաջնակարգ գործարանները ներկայացուցի ունին հոս:

Ստանի կերպաներուն յաջողութիւնը կ'աւարտին երկու կերպով. մէկ մը մնանք և իր անեկիւքողութեան միջև համաձայնութիւն գոյացուցելով և մէկ մըն ալ մնանք պատրաստ տարանքը պահանջատէրներուն միջև բաժանու-լով: Առաջինին կ'ըսեն խօսքացող, իսկ երկրորդին՝ խեղճ:

Միանկութեան գործողութիւններ կ'աւարտին երկու կերպով. մէկ մը մնանք և իր անեկիւքողութեան միջև համաձայնութիւն գոյացուցելով և մէկ մըն ալ մնանք պատրաստ տարանքը պահանջատէրներուն միջև բաժանու-լով: Առաջինին կ'ըսեն խօսքացող, իսկ երկրորդին՝ խեղճ:

Միանկին պատրաստ արարածը զե-րաւեւ գործողութիւնն ո՛ր մնանք և ոչ անոր անեկիւքողութեան օգտաւ իր չէ: Ստոր համար ամենէն առաջ խեղճութեան պատրաստութեան կը ձեռնարկուի և երբ համաձայնութիւն չգոյանայ, այն ատեն միայն խեղճը կ'ըլլայ:

Ժիւժ քովերը լազրիներու միջո-ցաւ կը ծանուցանէ խեղճութեան ժո-ղովին ո՛ր տեղ, ո՛ր օր և ո՛ր ժա-ման կատարուի: Երբ օրը անեկիւք-ւորները անձամբ կամ իրենց կողմէ ֆո-խանքով դրվելով կը գտնուին և թէ մնանք իր անեկիւքողութեան և երաշ-խատութեան տակ առնուած է, պար-տաւոր է անձամբ զայ, որովհետեւ խեղճութեան թէ՛ մնանք և թէ՛ պա-հանջատէրներուն շահերը պահպանելու նպատակով կը պատրաստուի և այս մասին մեծամասնութեան ծախք կը փնտռուի: Եթէ պահանջատէրները մէկը հրաւերին չպատասխանէ, խորհրդ յայտնելու իր իրաւունքը կը կորսնցնէ և մեծամասնութեան ծախքին կը համա-կերպի: Ասոր համար, ժողովի չգալուն-քան մը շատուի: Բայց անանին համար այսպէս չէ, եթէ չգայ, կամ ծիծի կ'ըն-թարկուի, և զատարանը կրնայ խոր-դան մնան ինքնուր զայն: Բայց եթէ անանը պատահա մը ունենայ ժողովի չգալու, և եթէ այդ պատահող ժիւժ քովերին կողմէ լաւատու երեւայ, այն ատեն անանը կրնայ իր կողմէ փո-խանքով մը դրվել:

Խեղճութեան ժողովին կը նախա-գահէ ժիւժ քովերը և անեկիւքողը անոր կը ներկայացնեն անեկիւքողը մը, որուն մէջ ցոյց կը տրուի պատրաստ արարանքին ըմբռնութիւնը և իրենց կողմէ եղած կարգադրութիւնները:

Այս անեկիւքող ժողովին մէջ հա-պարկաւ կը կարգադրուի և անանին կողմէ պէտք եղած քաջատրութիւնները կը տրուին: Յետոյ խորհրդակցութիւն կը կատար-ի և այս մասին արտաժ ու-րույնը բոլոր սովորութեան ստորագրել կը տրուի բոլոր ներկաներուն:

ՆՇԱՆ ԶԵՄԵԼԻՔԱՆԱ Փաստաբան

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

ՄԵՐՈՒՄԻՆ ՍԱՆՏՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՒՈՆՑ ԱՆԵԿԻՍՏԱԿԱՆ ԶԻՊԱՐԱԿԻՆ ՊԵՐՍ

Մեր հրապարակին և Պարսկաստանի համար կարեւոր ապրանք մըն է բամ-

հատական ինքնութիւնը սպաննող. առեւտրական, կրթական ու կրօնական յառաջդիմութեան ոգին նսեմացող, և բովանդակ մարդկութեան ծոցին մէջ ժամանակաւոր ու յախտնական թշուառ-տութեան սերմեր ցանցող:

Գաղափարի զայնոր այնքան դժու-ր լայնի վոյթեր չեն, որքան արեւելո-ւներու աշխարհէ: Հոմոսոսի և վերջը լիոսի նման քանտանդներ խա՛ղ ան-կարող են ալքովին յառա՛ բերած սրբ-տանմիկ անարար իրականութեան կերպացի: Կրկնորէն և Տեմոսթիկէսի նման մեծ աստնաբաններ ալ՝ անկարող են իրենց հրովաւ ճարտարաստութեամբ կենդանի գոյնով մը նկարագրե-լու: արեւելոյթեան թուր չարիքները Դործնական զարգացում կը հաղթելու համար, սա զիսկի գեներալային դուռնէ պահ մը ներս մտնէ, ուրիշ գոյնային գոյն կ'արձակուին: Այն, զիսկով հըշ մը դարձելու ու իր աստը դժուրքի փո-խել է: Ալքովը իր յաջնական ժամե-րուն մէջ թէ՛ անձնապաշտ է, թէ՛ աչ-խապան: Ինչպէս շատեր թոյնով, կա-խաղանով իրենց կենտր վերջացուցի, ուսնա՞ց ալ ալքովով սպաննուցան: Այն, համարի զգով կարգապէ՛ք սա երեք մասնակներու յուզումնային բա-նաձեւը, «Ալքովը աղէկ մարդ էր, ասկան օղին էր պատճառը, որ գա-ղանի պէս վարդաբուն մարդ սպաննեց անս»:

Ալքովը անհրապաւն անորակ մը կը գրգռէ որ միշտ ալ ասկինը կը անհշու-ր Աս անորակը մեծ չարք մըն է: ուրիշ մարդ իր օճիքը ազատելու համար գերմարդկային գործութեան կը կորստի: Աս անհշուրակներն անհշուր ասէ՛ն՝ ճա-րտական ուսման ու հոմոսոսի լե-գէններ անգործ են: Ներսասարք մը որ կանգնու մեծագոյն անհր, երբ քան-տարկութեան դիմադր մարդ կը արեւելոյթեան համար բաժակ մը պրանքի բերել տաւա ու իր մարդ մէջը թախիճ վերջ խմեց զայն: Լիստոնի մէջ կին մը գինետունէն լաճակ մը ըմպելի ուզեց, կին ժամ վերջը գայտու պայմանով իր Ս. Գիրքը գրաւ: «Գեղ» և անկան չեկաւ: Կատարի մէջ արեւ-ցող մը քիւ մը դրամի փոխան, իր հարազատ զաւակը անդամաւորութեան համար աճուրդի դրաւ: Արդարեւը բացառած արեւելոյթեան բերան ու բա-ժակին միջև՝ կայնեցող է իր դաւաճ-ները ու տեսքը որ գանձեց պիտի կոր-ծանէ ան: Կեցուցէ՛ք իր կրկն, մահուան հարաւած մը պիտի ապ անոր: Ս. Խաչը դրէ՛ք ու դիմեցէ՛ք որ պիտի ծախէ զայն: Ս. Գիրքը բերէ՛ք ու ու նշարեցէ՛ք որ իսկին պիտի մատնէ այդ մատնեւ: և պիտի պաշտ, անպաւ լեցուցէ՛ք ու ինքն առնէ՛ք որ բմաքի:

Բազում համարաբան մէջ ուսա-նողները ու ալքովին կենդանի կենդանի ամեն երկրի մէջ բազմաթիւ են: Ալքովը-նոր աշակերտներն ու մէկը անդէ թէ՛ իր մէջ ո՛ր պիտի յաճի խմելու: Երբ ուսանողները առաջ գիտնալու գինեով կ'ըլլան, Անգամ մը դեռանի օրերունը առաջ գիտնալու արեւելոյթեան մը ծաղկանցան: Գինեով կըրթական մը եկեղեցիին տուն տարուեցան: Եթէ անորակը չգտնուի, որ մը անտարա-կոյս բարական ու հոգեկան անկում մը յառաջ պիտի բերէ: Ամեն դարու մէջ խելքը, բանականութիւնը ու կրօնն անորակին ու կրթելու յառաջ բերած արեւելոյթեան դատապարտան են: Սու-նաստեան մէջ Փեղեղանի միջոցով վճռուեցան թէ՛ երբ մէկը գինով եղած աստե ոճի մը գործէ, պէտք է երկու վճիռ տրուի անոր. մին օճիքին համար, իսկ միւսը արեւելոյթեան համար որ գինը այդ ոճիին տալանորդէ: Արի աստարտեան տուող սկզբունքները, արեւելոյթեան իրենց չրմաններն կ'ար-տաքան: Անոնք անասունի աղքատու-թեան մէջ ապրելու կը դատապար-տուին:

Ոգեկը ըմպելիի եղերական հրապո-րին՝ վարելու ջրհեղ մը կը յաղորէ: Աս դժուրեան հեղուր՝ շատ մը պա-տաններուն յաղորդութեան արեւ խա-ւարեց, իր յուշապաշտ ժողովներով կանխաներու զոնք պատրաստեց: Խիտու ուսանողներն իր արշաւանքն մէջ՝ ընտանեկան սրտը բացախալու-թեան, ընկերային պարտականութեան ներու մոռացում, ծնողական ու որ-գիական սիրով յարաբերութիւններու դաւաճում կը բերէ: Ալքովանոր հրա-

ժեշտ կը կարգալ աշխատութեան, բարի նախաձիք, առաքինի ընկերալ-ցութեան, մարշոյ կարեւորութիւնը ըն-ծայելու վաճաճ սկզբունքն և իր ներկայ ու ապագայ ունեղէն ճակատագիրն:

Ալքովանոր օճերու հետ կը խաղայ, զոճիքին իսկ սեմին վրայ: ասկան, աւա՛ղ, լուր չունի ան: Ծառեր նախա-պայտուած են թէ՛ ալքովը մարմինը կը դուրսնացնէ, կը տաքցնէ և զործել կուտայ: Գինեովութեան մէջ ընկերու-թեան ու ճանգատութիւն փնտռելու տեղ՝ ճակատագիրն ապրականի դիմա-նայը նախամեծար համարուելու է: Ոգեկը ըմպելիներով զիսկնք տաքցնել ջնանգոյններ՝ իրենց մարմինը իրենց փառականի կը գործածեն: Անոնք կը իրենց ինքն մարդու մը, որ իր տունը կը վաճէ և անոր տաքցնելու իր ձեռքերը կը տաքցնէ: Ա՛լ վճիռարած խեղճ արարած, ըմպէ՛ք, ըմպէ՛ք, ըմպելին գործել պիտի տայ զեղ ճերմութեան մէջ ալ, ալքովանութեան պատճառով: Այո՛, ալքովը նախ կը դուրսնացնէ, վերջը կը տաքցնէ, ապա կ'արէ և էն վերջը կը հաղցնէ: Գա՛ն մը ես ասը, ո՛վ Լազուս, այն վշտաբեկ մօր՝ իր սրտա-հատորը որ թու ոսկեղինիկ անտարկն-րովը խաղեցր: այն հէգ երկաթարդին իր փախկնդը թուրը որ թու խաթ-պատիր յոյսերովը մարդեցուցի, այն թշուառ արիւն՝ իր դեռատի յմակները որ թու խաթական ճանդաներովը հրա-պարեցր իր գանձեց կուտալ չրմանին

Ալքովը անհրապաւն անորակ մը կը գրգռէ որ միշտ ալ ասկինը կը անհշու-ր Աս անորակը մեծ չարք մըն է: ուրիշ մարդ իր օճիքը ազատելու համար գերմարդկային գործութեան կը կորստի: Աս անհշուրակներն անհշուր ասէ՛ն՝ ճա-րտական ուսման ու հոմոսոսի լե-գէններ անգործ են: Ներսասարք մը որ կանգնու մեծագոյն անհր, երբ քան-տարկութեան դիմադր մարդ կը արեւելոյթեան համար բաժակ մը պրանքի բերել տաւա ու իր մարդ մէջը թախիճ վերջ խմեց զայն: Լիստոնի մէջ կին մը գինետունէն լաճակ մը ըմպելի ուզեց, կին ժամ վերջը գայտու պայմանով իր Ս. Գիրքը գրաւ: «Գեղ» և անկան չեկաւ: Կատարի մէջ արեւ-ցող մը քիւ մը դրամի փոխան, իր հարազատ զաւակը անդամաւորութեան համար աճուրդի դրաւ: Արդարեւը բացառած արեւելոյթեան բերան ու բա-ժակին միջև՝ կայնեցող է իր դաւաճ-